

8. STRESZCZENIE

Entezopatia łokcia tenisisty jest schorzeniem występującym bardzo często, jednak wciąż brak ujednoczonych metod postępowania terapeutycznego, które umożliwiłyby osiągnięcie oczekiwanych rezultatów. Celem pracy była ocena porównawcza efektywności obu metod. Aktualnie brak jest w literaturze doniesień odnośnie tego modelu postępowania rehabilitacyjnego w przebiegu zespołu łokcia tenisisty. Ponadto zastosowano badanie USG w celu oceny zmian w strukturach ścięgniastych.

We wstępie omówiono anatomię łokcia, etiologię, patomechanizm oraz diagnostykę i leczenie łokcia tenisisty. Dodatkowo przedstawiono charakterystykę masażu poprzecznego i fali uderzeniowej. W kolejnym rozdziale omówiono założenia, metodykę i cel pracy oraz przedstawiono wyniki prowadzonych badań. Następnie porównano wyniki osiągnięte pomiędzy dwoma grupami.

Badaniem objęto grupę 60 chorych z rozpoznaniem „łokcia tenisisty”. Wszyscy chorzy poddani zostali badaniu przedmiotowemu i podmiotowemu.

Terapię przeprowadzono w dwóch grupach chorych, z których w pierwszej zastosowano falę uderzeniową (5 zabiegów) w odstępach tygodniowych, zaś w drugiej – serię 10 zabiegów masażu poprzecznego w obrębie przyczepów mięśniowych w rejonie nadkłykcia bocznego kości ramiennej. Zabiegi stosowano 2-3 razy w tygodniu trwające 7-8 minut.

Wykazano, iż obie metody – masaż poprzeczny oraz fala uderzeniowa dają dobre efekty w leczeniu zespołu łokcia tenisisty, przy czym lepsze efekty uzyskano w grupie leczoną masażem poprzecznym w odniesieniu do wszystkich badanych parametrów. Zastosowanie w diagnostyce dodatkowo badania ultrasonograficznego przed i po terapii potwierdziło wyniki uzyskane. Uzyskano zmniejszenie grubości ścięgien po terapii zwłaszcza po masażu poprzecznym.